

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje skoten popust.

Slovenska in nemška tiskovna svoboda!

Vsakdo ima pravico, v besedi, pismu, tisku ali sliki v zakonitih mejah svobodno povedati svoje mnenje. Čl. 13. drž. temelj. zak. z 21. dec. 1867, št. 142. drž. zak.

Celjska „Deutsche Wacht“ si lahko mnogo domišlja na svojo moč in vplivnost.

Oglasila se je prvič, in slušala jo je poulična tolpa. Oglasila se je v drugič, in slušalo jo je državno pravdnistvo. Tako se je zgodilo, da je bila zaplenjena zadnja številka „Domovine“, dasi je pisala samo čisto resnico.

„Deutsche Wacht“ je že delj časa hujskala in ščuvala tako očitno, da je moral videti vsak, kdor le količkaj pozna celjsko zgodovino, vedeti, kam pes taco moli. Izrecno je pozivljala poulično čredo, da naj se osveti in si „poišče zadoščenja“. In zakaj? Samo radi tega, ker se je „Domovina“ drznila, resnično opisati izizvalno slavnost ob polaganju temelja „nemške hiše“. — Seveda, ljubše bi bilo nemčurjem, ko bi bili mogli Slovence zapeljati na pot nezakonitosti, toda mi smo mnogo predostojni, da bi se ponižali do delovanja, kakor ga izvaja nemška „elita“. In ker torej niso imeli sicer nobenega povoda, da zadostijo nizkim instinktom svoje druhali, morali so izviti povod iz trte.

Nemški list je torej z vso samo njem lastno rovtarsko-podivjano pisavo pripravljaj zločin. Ni storil tega morda skrivaj, ne, vedel je, da sme nastopati popolnoma naravnost. Pozivljaj je na poboj in napad. In gospod državni pravdnik je molčal.

Žalostno je sicer in skoro neverjetno, da vlada v Celju absolutno tak revolverski list, kakor je „Deutsche Wacht“. Toda dejstvo je, da si nikdo ne upa geniti z mezinem proti njenemu samodržstvu, ker si mora biti sicer v svesti, da ga polije s svojo gnojnico. Dejstvo je, da morajo celo dostojni Nemci nositi jarem tega pobalinskega žurnala.

In s tem dejstvom bi bil moral državni pravdnik računati. Mogoče je samo dvoje: Ali je državni pravdnik pustil nemškemu listu svobodo zato, ker ne pozna razmer, ali je to storil vedoma, z odprtimi očmi. Prvo pa skoro ni verjetno, ker je državni pravdnik že več let v Celju in mu torej ne more biti neznana ta specialiteta pouličnih klativitezov. Pa bodi si temu že kakor koli, v obeh slučajih je državni pravdnik pokazal, da je nesposoben za mesto v Celju.

Toda pride še vse lepše . . .

Kakor je bilo pričakovati, storili so „razburjeni Nemci“ to, kar je hotela „Deutsche Wacht“. Oborožili so se primerno, poklicali so pomoč še od drugod, in naskočili so „Narodni dom“, „Zvezno tiskarno“ in hišo slov. gimn. razredov. Razbite šipe na „Narodnem domu“ so še danes kričeči spomeniki nemškega tolovajstva.

Z jutrom pa je prišel tudi maček, zlasti nad celjske kramarje, kateri so dobro čutili, da bi utegnili Slovence vendarle izvajati posledice in ne več nositi lepih denarcev v njihove lačne žepe.

Kaj torej storiti? Na vsak način so hoteli preprečiti, da bi ljudstvo zvedelo podrobnosti njihovega divjanja. Sedel je torej urednik vahtarce, pomočil pero v gnojnico in napisal spet celo vrsto surovih napadov na Slovence, in skušal zvaliti krivdo na „Domovino“. Iz vsake vrstice je zvenelo le: „konfiscirajte „Domovino“.

Državni pravdnik pa, ravno tisti državni pravdnik, ki je mirno gledal, ko se je pripravljaj napad na Slovence pred njegovimi očmi, je spet ustregel Nemcem, zavijtel rudeči svinčnik in zaplenil „Domovino“, katera je samo popisala, kar so celjski pouličnjaki pod njegovo egido storili.

Take so torej razmere pri nas. Pobijati in napadati se sme, pač pa ne sme napadeni povedati, da je bil napaden.

Vendar pa smemo zagotoviti slavno državno pravdnistvo, da bomo poskrbeli, da bo zvedelo ljudstvo vse, do zadnje pičice vse. In vstal bo vihar, ki bo porušil one stebre nemštva, kateri še po milosti c. kr. vlade eksistirajo. In takrat se državnemu pravdnistvu ne bo posrečilo „konfiscirati“ glasni ljudstva, ki bo gromeče zabobnel v v ušesih privandrancev.

* * *

Tolovajstvo se je torej izvršilo. Dolžnost državnega pravdnistva je sedaj, da zasleduje krivce. Dali smo mu lep material v roke in sedaj smo le radovedni, če bo pokazalo tudi pri tem zasledovanju toliko energije in korajže, kakor proti slovenskemu časopisu.

Slovinci! podpirajte samo narodne trgovine in obrti v Celju!

Domače in druge vesti.

— **Zaplenjeni!** Zadnjo številko nam je državno pravdnistvo zaplenilo; v uvodnem članku smo pojasnili celjske izgrede, kdo jih je povročil, kdo bi moral zato na zatožno klop. Državni pravdnik pa je videl v tem prestop po § 302. kazenskega zakona ter nam zaplenil cel uvodni članek. Zoper to se seveda pritožimo.

— **V dokaz, kako sodijo poštene Nemci in tujei o celjski kliki,** ki je izzvala izgrede napram Slovincem, smo prejeli v soboto pismo, katero doslovno priobčimo. Pisal ga je nek gospod iz Dunaja, ki se mudi tu na počitnicah. Original je v našem uredništvu na razpolago. Pismo se glasi:

„Slavno uredništvo! Čeprav sam Nemec, Vam moram izraziti svoje pritrjevanje k Vašim zadnjim izjavam o počenjanju celjskih Nemcev. Doma smo vajeni na podlagi pisave gotovih časopisov si predstavljati Slovence, zlasti celjske Slovence, kot poldivje ljudstvo, ki preži na miroljubno nemško prebivalstvo in je na vse možne načine izziva. S takšnim mnenjem sem tudi jaz letos prišel v Celje na počitnice s svojo družino. Ali slavnosti o priliki obiska Schubertbundovcev so me že poučile. Slavnost je bila z ozirom na to, da je velik del prebivalstva slovenski, s svojim pompom naravnost provokatorična, vendar se ves čas ni ganil niti eden Slovenec, in se je zvršila popolnoma mirno, čeprav se je pri tem izrabila vsaka prilika, nas tujce ščuvati zoper slovensko prebivalstvo. Popolnoma pa nam je to, kar se je zgodilo po slavnosti, odprlo oči. Vaši članki ne morejo biti povod za te pobalinske izgrede (Gassenbübische Excesse), mi, ki smo videli za kulise, vemo bolje, da so potrebovali vrišča, („man brauchte den Rummel, man brauchte den Pflanz“). Ali s tem so se uračunali. Jaz za svojo osebo

ne pridem več v Celje, kjer so razmere res neznosne in morem Vas zagotoviti, da je večina tukajšnjih gostov istih namenov. To niso Nemci, to je klika, s katero mora vsak dostojni Nemec vsako skupnost odločno zanikati“.

— **Razbojništvo v Celju in slovensko občinstvo.** Od vseh strani dobivamo vse polno dopisov, ki nam kažejo, kako ogorčenje je vzbudilo celjsko tolovajstvo. Piše se nam: „Razbita okna „Narodnega doma“ naj ostanejo nepopravljena kolikor mogoče dolgo, da kažejo sramoto nemškutarskega vandalizma. Razbita okna naj tudi bude ogorčenje naših ljudi“. Dopisnik upa, da se bodo Slovinci vendar enkrat izpametovali in ne bodo redili pritepenih nemških kramarjev s svojimi groši. „Kadar bodo začeli nemškutarji trpeti lakoto, bodo nehali Slovincem šipe pobijati“. Mi smo popolnoma dopisnikovega mnenja, in pozivljamo Slovence, da izvajajo posledice. Niti krajcarja več v lačne nemške bisage!

— **Savinjska dolina.** Z ogorčenjem smo čitali, kako lopovsko so naskočili celjski nemškutarji Slovence. Sedaj vsaj vemo, kaj imamo pričakovati od takih ljudi, in bomo vedeli, kako se imamo ravnati. Saj se je tudi v našo lepo dolino priteplo nekaj te golazni, katera se hoče menda ugnjezditi na toplem, toda povemo, da smo zdaj spoznali nemško poštenost in ne bomo trpeli niti najmanjše predrznosti. Šilo za ognjilo! Slovenski Celjani, cela Savinjska dolina je z vami! Savinjecan.

— **Glasilo celjskih renegatov in cestnih roparjev „D. W.“** razpisuje nagrado 200 kron onemu, ki ji zanesljivo dokaže, kdo je pisal v „Domovini“ zadnja poročila o slavnosti Schubertbundovcev. Mi to objavljamo svojim čitateljem, da spoznajo, s kakšnimi individui nam je biti boj, da vidijo, kako podlo sumniči ta roparski list Slovence, češ, da so denuncijanti, ovaduhi. Jako nas zanima ta natečaj; ali pojde kdo po Judeževe srebrnike?

— **Ovržene občinske volitve.** Volitve za občinski odbor teharski so le ovržene. Istotako tudi zadnje volitve za občinski odbor ormoški. Poroča se nam, da se bode v obeh teh občinah vnovič moralo voliti zato, ker volilci niso bili pravilno razvrščeni v predpisane tri volilne razrede. Tudi se baje ni razgrnil imenik volilcev po predpisu štiri tedne pred volitvijo in volitev ni bila po postavi oznanjena 14 dni poprej. Te okolščine bi pač morale politična oblast, ako pošlje svojega komisarja k volitvam, poprej dognati in volitev odložiti, da se dopolnijo postavni pogoji za njo. Tako se je ljudstvo na Teharjih in v Ormožu brez potrebe razburjalo! — Razveljavlja pa volitve namestništvo sporazumno z deželnim odborom, in ako se te dve oblasti ne zedinite, ministrstvo notranjih poslov.

— **Slovenska zmaga.** Pri občinskih volitvah v galuški občini so zmagali po hudem boju v 2. in 3. razredu Slovinci. Nemci in Štajercijanci so sicer napeli vse sile, pa jim je vsled močnatosti naših volilcev vse izpodletelo. Slava zavednim volilcem!

— **Nemčurska predrznost c. kr. davčnih uslužbencev.** Mimogrede sem se ustavil v četrtek, dne 10. avgusta v vaški krčmi v Zgornji Ponikvi pri Velenju. Ko je prišel razgovor na zadnje barske izgrede celjskih kulturonošcev, se je navzoči davčni iztirjevalec (eksekutor), kateremu, žal Bog, ne znam imena, pohvalil: „O, tudi jaz sem bil zraven in pomagal razgrajati in naganjati Slovence“. A krčmar, dobra slovenska korenina, ga je zavrnil: „Ao ne molčite, Vas izženemo“. Zadostvovalo bi bilo, da je bilo navzočih par vročerkvni, mladih glav in prišlo bi bilo do neljubih prizorov. Mislim, da bi bilo v interesu oblasti in prizadetih samih, ako bi se takim nemčurskim petelinom zabranilo razgrajati proti narodnosti, od kojih žaljev živijo in da se potem še hvalijo in s svojim vedenjem izživajo poštene ljudi na deželi. Slovinci smo sicer dobre duše, ki pa tudi vskipijo, in ni nemogoče, da kdo odnese od nas

premikastene kosti, posledico izzivanja! Tega eksekutorja pa priporočamo v eksemplarično kaznovanje.

— **Žalec.** Pod zaglavjem „Pervakisches Demonstrationskonzert“ blati se v celjski „žabi-regljački“ pevsko društvo „Edinost“ in žalsko učiteljsko na nečuden, naravnost lopovski način, dolžeč ga, da pozivlja deco na veselico, dočim je vobče znano, da so nastala zapored neljuba nesporezumljena s starši zaradi učiteljskih prepovedi k veselici. Za odgovor se je čulo: „Mi vzamemo svojo deco s seboj, kamorkoli sami hočemo in si nikakor ne pustimo pristrigovati svojih roditeljskih pravic“. — Zapiši si to, zlobni denuncijant, za ušesa! — Zaraditega tudi ne more učiteljsvo sodelovati pri gledaliških prireditvah, ker tja ne spadajo šolarji. S takimi duševnimi velikani okoli „regljače celjske“ se pričkat, bi bilo bojevanje za „rakov špeh“, ker jim ni za stvar, nego le za zavijanje in hujskanje, s čemur si kujejo svoj političen kapital. Koncertne pesmi nazivlja „windische Hetzlieder“, kar mu nihče ne veruje, kdorkoli je čital spored in besedilo, tudi pristojna oblast ne, ki je dovolila to veselico. — Lepo petje, fina godba in elegantna telovadba budi po dopisunkovi morali sirovost v mladini. Ta dejstva pribijemo, da zve vsa javnost, s kakimi ljudmi imamo posla. Tako denuncira in blati nemčurska sodrga poštene ljudi in dostojne veselice! (Op. ur. Skrajšali smo do jedra dopis, ki ponavlja dokaz, da imamo žalibog opraviti s popolnimi propalicami, kar posebno kažejo zadnji dogodki v Celju, o katerih ima zdaj sodišče besedo. Z lopovi ni razgovora! Naj se nam krčenje ne zameri!)

— **Iz Šoštanj.** Predzadnjo nedeljo o pri-liki slavnosti v Slovenjem Gradcu je žel pevski zbor „Šaleške čitalnice“ mnogo hvale in laskavih ocen. Res je, da je zbor rešil svojo nalogo dostojno; to mu je bilo pa le mogoče, ker so prijateljice in prijatelji iz okolice požrtvovalno nastopili v pomoč. Dolžnost naša je torej, da se tem potem zahvaljujem vsem tistim, kateri se niso vstrašili potov in zamud k vajam in nastopu pri koncertu. Ker smo pa zopet uvideli, da zamore se v Šaleški dolini zbrati mnogo pevk in pevcev, ter v blagor in ponos naroda gojiti krasno slovensko pesem, sprožimo misel, jeli bi bil mogoč pod pokroviteljstvom „Šaleške čitalnice“ pevski zbor katerega udje bi se zbirali iz Velerja, Škal, Št. Ilja, Št. Janža, Št. Andraža, Šmartna na Paki in Šoštanj, sploh iz cele Šaleške doline! Gosp. učitelji, organisti zamorejo za izpolnitev te misli mnogo pripomoči, in prosijo se, da se čim preje oglase, jeli so pripravljeni v svojem okolišu dobre zanesljive in vstrajne pevke in pevce privabiti k pevskemu zboru „Šaleške čitalnice“, na kar bi ista gotovo se poprijela snovanja pevskega zbora za Šaleško dolino. Torej na delo, poprimite se te misli, in ne bode dolgo trajalo, da bode pevski zbor Šaleške doline zaslovel po slovenskih deželah. Častilec petja!

— **Slovenji gradec.** Naše mesto je pogrešalo do sedaj narodnega društva; akoravno imamo svoje poslopje z gostilno, kjer se zbira tukajšnja slovenska družba, narodno kmetsko ljudstvo iz okolice, kakor ljubi nam narodni gosti iz drugih krajev, se vendar nismo mogli ponašati s pravo družabno organizacijo. Narodna mladina se je potrudila temu nedostatku odpomoči; ustanovili smo si „Čitalnico“, kojo ustanovo smo slav. vkljub zaprekam dne 6. t. m. obhajali. Akoravno je bilo vreme za prireditev kaj neugodno, so bili lepo okrašeni prostori našega „Narodnega doma“ natlačeno polni; z vidnim zanimanjem je poslušalo navdušeno občinstvo govornike, koji so izrazili svoje veselje nad ustanovitvijo našega narodnega društva v obmejnem kraju. Šele pozno po noči so se razšli naši gosti z prepričanjem, da smo si ustanovili nov steber. — Sprejem gostov in njih odhod se je vršil povsem mirno, nikjer ni bilo ne slišati, ne videti tiste nemške fakinaže, koja se pri enakih prireditvah po nemških mestih, kakor Maribor, Ptuj, Brežice, zlasti pa v Celju odlikuje. Višjim političnim oblastvom bi pa svetovali, naj se pri nas v Slovenj gradcu informirajo, na kak način se krote nemške demonstracije.

— **Konjice.** V Urbanovi krčmi „Bierquelle“ ima krčmar psa-volčjaka, ki ga je naročil nalašč iz Bosne zato, da bi kmetje ne hodili na njegovo dvorišče. Ta pes je oklal že 6 oseb, zadnjič neko deklico iz trga in ji grozno razmesaril nogo; ker pa drži župan z njim, je bil kaznovan le za nekaj malega. Nedavno je pes napadel nekega kmeta, zagnal se mu je v trebuh ter se mu zagrizel z zobmi globoko v meso; kmet se je vlekel z veliko težavo do orožništva, a tam so ga kratkoma zavrtili. Okoličani naj se torej skrbno varujejo krčme pri hudem psu, ker Vrban ga zna na vas naščuvati. Saj vam je znan „Nar. dom“, tam je mesto za slovensko ljudstvo. Tudi konjiškimi tržanom dajemo v premislek, ali hočejo še nadalje trpeti nad seboj župana, ki se boji Urbana in njegovega psa, mestu da bi mahoma poklical konjederca ter zabranil nadaljne nesreče.

— **Na veselici v Gornjem gradu** so točili vsi krčmarji razen Šarba izborno narodno pivo „Delniških pivovaren“. Kmetje so se zgražali nad tem, da je Šarb točil Reininghausa.

— **Na jubilejno slavnost v Gornji grad** so došle naslednje brzojavke:

Kaluga na Ruskem. Pruvet zemljakam. Štifter.

Pliberk. Zadržan udeležiti se velike slavnosti osebno, kliče vsem veselo zbranim čez visoke Karavanke trikratni: Živio! Svetina. Domžale.

Društva naroda nam govore, da Slovan se zbudil in na delo gre. Narodnim društvom gromoviti Živio! Nazdar! Ravnika, Končan, Breclnik.

Ptuj.

Lepa hvala za vabilo, srčen pozdrav kot vračilo, sicer sam ne morem priti, čem pa v duhu pri vas biti. Živio vsi! Kralj, župnik, Leskovec.

Konjice. Svitar in širi se biser mile domovine, da ti bodo nekaj vrli rojaki k srebnemu kinču pletli tudi zlati venec! Slava! Živio čitalnica! Ermenc.

Konjice.

Že celih dolgih petindvajset let, razširjaš krila svoja v krepki vzlet — in danes gledaš na svoje delo, kak uspeh v tej dobi je imelo; in dvigaš glavo brez vsakega strahu. To delo ni brez sadu! Pospeši še dalje to svojo rast, v prid narodu svojemu, sebi v čast. Le živi, procvitaj in rasti vsikdar — v to kliče ti sestra konjiška: Nazdar!

Čitalnica.

Celje. Povodom slavlja 25letnice čitalnice, 20letnice požarne brambe in 15letnice pevskega društva kličemo Vam krepki: Živio!

Narodna čitalnica Celje.

Celje. Sinovom slovenskih planin kliče ob današnji slavnosti urnebesni: Živio!

„Slov. delavsko podp. društvo“ v Celju.

Celje. Vse za vero, vse za dom — za napredek v blisk in grom.

Slovenski višje gimnazijci.

Dobrna. Iskreno pozdravljamo društva in goste! Vedno naprej!

Bralno društvo na Dobrni.

Dobrna. V duhu z vami! Držite visoko prapor slovenski!

Kukovič, Schreiner.

Dobrna. Ne vdajmo se! Živila društva in zborovalci!

Ferčelj.

Šoštanj. Bog živi, Bog ohrani vsa tri društva, ki danes proslavljajo svoj mnogoletni obstanek!

Županstvo trga Šoštanj.

Šoštanj. Leto mlajša šaleška sestra v Šoštanju tebi iz dna srca čestita, je v duhu pri tebi in s teboj. Vsled poklica na otvoritev najmlajše nam sestrice v Slovenjem gradcu zadržana se vdeležiti tvoje današnje veselice, ti kliče: še eno četrstoletje!

Šaleška čitalnica v Šoštanju.

Šoštanj. Ker smo vsled ustanovitve čitalnice v Slovenjem gradcu zadržani se vdeležiti vaših slavnosti vam kličemo: Neustrašeno naprej na začrtani poti v probujo ljudstva in v slavo domovine!

Šaleška podružnica Slov. planinskega društva.

Šoštanj. Vivas, crescas, floreas ad maiorem gloriam gentis slovenicae.

Pevski zbor Šoštanj.

Rečiška vas. Pevski zbor Št. Pavel, Požarna bramba Latkova vas — vreme — na poti — Živio!

Ljubljana. Na pristrčnejše čestitke k 20letnici našemu slovenskemu bratskemu društvu Vam pošilja v imenu ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva Gasir.

Pismo je pozdravil g. Bratkovič, c. kr. notar v Ptuj.

— **Pri Sv. Antonu v Slov. goricah** se je dne 6. avgusta vršila veselica v splošno zadovoljnost domačinov in gostov od Sv. Lenarta, Trojice, Andraža, Benedikta, Križa itd. Vzajemna narodna požrtvovalnost prireditev veselice je pokazala, da je navzlic tolikim naravnim vremenskim in nenaravnim zaprekam vendar le mogoče doseči s skupnimi močmi povoljen moralčen in gmoten uspeh. Sviranje godbe je zvalo ljudstva do gnječe. Tombola z lepimi dobitki, pri katerih darovanju so vse narodne hiše kar tekmoval, nam je vzbujala upanje, da vremena pri Antonu kmalu se zjasni. Gledališka igra „Napoleonov samovar“ je kakor nalašč ustvarjena za to, da privabi tudi oratarju z žuljevimi rokami zadovoljen smeh na obraz. Pa smo tudi opazili splošno te učinke, k čemur niso malo pripomogli igralci sami, kateri so vsi povprek izvajali svoje uloge izborno. Povrh še pohvalimo Jurja Jesiharja, kateri si je obenem kot Martin Krpan s pipico in kobilico še stekel posebno pozornost. Govornikove besede o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda za našo narodno individualnost so nam vlile nov pogum k nadaljni neustrašeni boritvi za naš gospodarstveni napredek. Krasne pesmi iz grl izbornega domačega pevskega zbora so plavale raz antonjeviški grič čez doline tja po sosednih hribovih oznanjujoč spodbujajočo vest, da ni zamrla tu narodna zavest. Še smo mi, ki smo slovenske krvi! Kako vsestranske nedolžne zabave si želi naše ljudstvo, pokazal je tako mnogobrojni

obisk v takozvani menežariji, kjer so si naši komiki-dijaki stekli hvalevredne zasluge. V temnoglobokem peklju, ki je bil okrašen z gostim smerečjem, kakor hladen gaj, vabil je mesto čistega studenčka žuborelo mrzlo pivo izpod skale; narastla je sčasoma taka gnječa, da se je komaj, komaj prišlo do zadnjega kotička pod zemljo, kjer je svirala antonjevska narodna godba domače okrogle. Pohvalimo še naša vrla narodno-požrtvovalna dekleta, katera so ves večer kaj pridno tržila in zbiral obol za obolom, tako, da imamo dohodkov 20704 K, dasi vsled nagle plohe niti nismo mogli pobirati vstopnine; čistega dobička za Ciril in Metodovo družbo je 10002 K. Slovenci, le tako z združenimi močmi naprej, da branimo častno naše narodne meje!

— **Ciril in Metodova slavnost v Slovenski Bistrici.** Kakor smo že poročali, priredi „Čitalnica v Slovenski Bistrici“ dne 27. t. m. ljudsko veselico v prid Ciril in Metodove družbe in v proslavljanje dvajsetletnice njenega obstanka. Veselični pripravljalni odbor je pridno na delu in je premagal zapreke, ki bi bile skoro onemogočile prireditve. Pri savnosti bo svirala vojaška godba 16. pešpolka iz Zagreba. Po daljšem pre-stanku nastopi zopet oživelo slovenjebistriško pevsko društvo z močnim moškim zborom. Predstavljala se bode gledališka igra. V celem okraju je zavladalo živahno zanimanje za slavnost, in je pričakovati prav mnogobrojne udeležbe. Kdor pozna slovenje-bistriške razmere in ve, kako težaven boj ima peščica zavednih Slovencev z mnogo močnejšo „nemško“ stranko, ta bode znal primerno oceniti to njihovo rodoljubno podjetje. Podpirajmo jih, dajmo njim poguma v boju za sveto narodno stvar, pokažimo njim, da se smejo vsikdar zanašati na našo moralno podporo. — 27. avgust je za slovenje-bistriški okraj velevažen dan in zaradi tega kličemo že danes: Slovenci, ta dan v Slovensko Bistrico! Posebno naj se slavnosti udeležijo vsa zunanja narodna društva, ki niso za imenovani dan na kak drug način zadržana. Naprošena so posebno tudi slavna akademična društva, da nastopijo pri slavnosti. Pa tudi posamezniki od blizu in daleč, ki jim ni narodnost deveta briga, naj 27. avgusta pohitijo v Slovensko Bistrico. Natančen program slavnosti se objavi v kratkem.

— **Iz Vidma.** Zadnja leta sem je bila udeležba pri takajšnjih občinskih volitvah jako močna; a do zdaj so v 3. razredu večinoma zmagovali „Štajerčijanci“, t. j. stara videmska nemčurska garda. Letos je bilo drugače. Pri volitvi 9. t. m. so dobili kandidati slovenske katoliške stranke v 3. razredu po 105—110 glasov; „Štajerčijanci“ le po 52 glasov. Ko so pri volitvi za 3. razred že oddali nekateri volilci svoje glase, pride v volilno dvorano g. okr. glavar ter ustavi nadaljno volitev, češ: zapisnik volilcev ni prav sestavljen. Župan je glavarju nasprotoval in mu v lice trdil, da je zapisnik takšen, kakršnega je hotel imeti glavar sam. Razburjenost velikanska. Volitev se bo zopet vršila čez nekaj mesecev.

— **Zaradi konkurza** je bil obsojen trgovec Franc Lebitsch iz Marnberga na šest tednov ostrega zopora.

— **4000 kron** razpisuje kot nagrado gosp. župnik Čadramski tistemu, ki mu dokaže to, kar so „Štajerčijanci“ očitali njemu pri agitaciji za občinske volitve v Oplotnici. Narodne izdajice na noge, s tem denarjem lahko pomagate Šentiljčanom, da ne bo prodan bankroten „Südmarkhof“!

— **Čebelarški shod** priredi ljutomerska kmetijska podružnica dne 20. t. m. in sicer: Predavanje ob pol 9. uri dopoldne v Kukovčevi restavraciji v Ljutomeru; popoldne ob dveh praktično razkazovanje pri bližnjih čebelnjakih. Predava potovalni učitelj Iv. Jurančič. Čebelarji iz ljutomerskega okraja in tudi od drugod se vabijo v obilnem številu!

— **Ljutomersko dirkalsko društvo** priredi v nedeljo, dne 3. septembra na svojem dirkališču na Cvenu jesensko svojo dirko. pri kateri pride v I. vožnji s prvenci 350 kron, v II. glavni vožnji po 450 kron kot darila v razdelitev. Dve darili v snesku 50 kron ste razpisani, eno dobi tisti, ki bo pri tej dirki najboljši vodil svojega konja, drugo taisti, ki bo imel najprilnejšo in najlepšo oprego.

— **Razglas.** Kakor znano, bode letos povsodi obilo hmelja, vsled tega bode pa cena precej nizka. V takih letih, kakoršno bode letos, kupujejo trgovci le po, skrbno obrano in zadostno suho blago, ter ga plačujejo po dnevni ceni; za slabo obrani in neizbrani hmelj, kateri je povrhu še premalo suh, pa sploh ne marajo, ali ga pa plačujejo po prav nizki ceni. Da se na eni strani ohrani sloveče ime našega hmelja in da se na drugi strani tudi povrnejo obili stroški, šteje si hmeljarsko društvo v svojo dolžnost, da opozori vse hmeljarje na zgoraj navedeno okolščino ter jih resno pozivlja, naj strogo pazijo, da se bode hmelj lepo obral in zadostno posušil.

Žalec, dne 12. avgusta 1905.

Društveno vodstvo.

— **Sv. Lenart v Slov. goricah.** Dne 20. t. m. priredi čez dolgo let zopet enkrat zdaj oživljena podružnica sv. Cirila in Metoda v prid družbe veliko narodno slavnost na vrtu gospoda M. Poliča. Je to dejstvo v našem narodnem življu, koje z veseljem pozdravljamo. Zdaj, ko je na onem mestu, kjer je še pred nedolгим našla slovenska misel edino varno zavetje, zavlekel duh alostnega indiferentizma, da ne rečem več — zdaj nas navdaja to dejstvo s tim večjim veseljem. Nađejamo se z gotovostjo, da bode našlo naše veselje tudi glasen odmev v srcih bližnjih in daljnih pravih slovenskih rodoljubov, ter da bode mo imeli priliko pri slavnosti pozdraviti mnogobrojno četo enakomislečih sobojevnikov. Prijatelji, na veselo svidenje!

— **Zagorski zasadi.** V Zagorcih je zgorela hiša in gospodarsko poslopje posestniku Erhaticu, ki ni bil zavarovan. Pogorelci v Zagorskih zadnjih se jako huđujejo nad francosko-ogrsko banko, ki je proti ponesrečencem skrajno nepravična, medtem ko banka „Slavija“ najkulantnejše postopa napram pogorelcem. Posestniki, zavarujte se le pri banki „Slaviji“, koje zastopa naš vrli domačin g. Koser.

— **Na šolskem vrtu pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah** smo letos občudovali nekaj izvanrednega. Komaj dveletno drevesce, ki meri 160 cm se je ovilo z belim cvetjem in darovalo svojemu gojitelju, gostoljubnemu g. nadučitelju J. Farkašu kot znak hvale in priznanja 15 krasnih jabolk. A to hvaležno drevesce se je skrilo v šumico svojih sester, da bi tembolj iznenadilo in razveselilo oko svojega vrtnarja.

— **Stavka v Trbovljah.** V Trbovljah stavka 120 delavk ondotnega premogokopa. Delavke zahtevajo, da se plača zviša od 60 na 70 kr. na dan. Bati se je, da postane stavka splošna.

V **Rajhenburgu** nameravajo, kakor se nam poroča, ustanoviti „Čitalnico“. V obč. odboru pa se baje razmotriva vprašanje, ako bi ne kazalo prositi za slovensko ime trga. Le krepko naprej!

— **Jesenice na Gorenjskem.** V nedeljo, dne 6. t. m. je priredil „Ljubljanski Sokol“ tukaj zlet in javno telovadbo, katere se je tudi „Jeseniški Sokol“ prvič udeležil. Sprejem je bil prelep, kajti ob 2. uri popoldne koj ob prihodu „Sokolov“ zjasnilo se je nebo in posijalo solnce. Zahvalila sta se za sprejem, podstarosta „Ljubljanskega Sokola“ br. dr. Ravnikar in načelnik br. dr. Murnik, kateri je v daljšem govoru razložil pomen sokolstva. Konec njegovega govora bi priporočali našim nasprotnikom, da je naš grb „Sokol“, ker sokol ljubi solnčno svitlobo, ker je tica jasnega dneva in ne temne noči; tako se tudi mi odvrčamo od teme, od črne noči nevednosti, blodenj in zmotnjave ter potapljamo svojega duha edino v jasnih malovih prosvete in resnice. Potem so korakali skoz trg, kjer so jih obsipale vrle „Sokolice“ s cvetjem, na telovadni prostor. Na orodju jih je nastopilo 51 in pri prostih vajah 120. Nekatere skupine so na orodju tako dovršeno telovadile, da so si ljudje šepetali, to so umetniki. V gmotnem oziru ni veselica tako dobro izpadla, kakor smo pričakovali in to vsled slabega vremena, imela pa je moralen uspeh. Vse je navdušeno in novi člani pristopajo v bratstvo, in „Sokol“ bo vedno bolj širil svoje jeklene peruti, da ubrani svoje gnezdo lakomnega tujca, ki preži na nas kot sestrađan volk, da bi nas popolnoma zasušnil.

— **Shod narodno-radikalnega društva v Trstu.** Odbor društva „Narodni dom“ v Trstu je sklenil, da poskrbi vsem udeležnikom narodno-radikalnega dijaškega shoda prosto stanovanje in prost vstop v razna industrijalna podjetja. Udeležniki naj se tedaj v najkrajšem času javijo na podaj imenovani odbor, kateri jih bo naznanil v list, da dobe brezplačno stanovanje. Na shod pride večje število čeških akademikov, med njimi res odbor osrednje „Zveze češkoslovenskega dijaštva v Pragi“. Za shod se močno zanimajo tudi srednješolski dijaki, ki bodo z nekaterimi visokošolci napravili peš-izlet deloma preko Notranjske, deloma preko Goriške v Trst. Vse informacije daje in objave sprejema: Odbor za shod narodno-radikalnega dijaštva, Ljubljana, „Prosveta“ - „Narodni dom“.

— **Poučni izlet za hmeljarstvo.** Na Kranjskem se je začelo veliko zanimanje za hmelj in ako se bode isti dobro obnesel, bode to za kranjskega kmetovalca velikega pomena, da bi pa kranjski kmetovalci, predno začno tistega v večji meri saditi, se natanko poučili, priredila bo c. kr. kmetijska družba kranjska 28. t. m. v Savinjsko dolino poučni izlet, kjer se bodo ogledali veliki nasadi hmelja, obiranje, sušenje in spravlanje hmelja, različne sušilnice, poizkusni nasadi različnih vrst itd.; s tem ogledovanjem bode tudi zvezano predavanje v hmeljarstvu, tako da se bodo kranjski kmetovalci lahko natanko poučili, kako je hmelj obdelovati in kako se isti izplača. Izlet bode vodil gospod mlekarški nadzornik J. Legvart. Udeleženci se peljejo 28. t. m. ob 5. uri 15 minut v jutru do Celja in od tam v Žalec in zvečer zopet nazaj.

— **Nevihita.** Po celi Avstriji je v nedeljo 6. t. m. razsajal silovit vihar, ki je napravil mnogo škode na poljih in poslopih. Streła je povzročila vsepovsod razne nesreče. V Ljubljani

je pogostokrat strela udarjala n. pr. trikrat v cestno železnico, enkrat v policijsko stražnico, kjer je omamila dva stražnika. Na Kranjskem je bil vihar najbolj silovit okrog Novega mesta; podiral je drevesa, prevrnil do 30 kozolcev in trgal strehe. — Enaka poročila so došla iz Gradca in Inomosta, kjer se je temperatura znižala naenkrat za 20 stopinj. Mnogo hribolazcev je zalotil sneg.

Društveno gibanje.

— **Vojnik.** Dne 20. avgusta ob 3. uri popoldan se vrši na posojilničnem vrtu v Vojniku narodna veselica s petjem, tamburanjem, slavnostnim govorom in šaljivo igro. Med prosto zabavo je šaljiva tombola, šaljiva pošta itd. Gostje iz sosednih krajev in domačini nam bode te prisrčno dobrodošli.

— **Št. Jurij ob juž. žel.** Vabilo k zborovanju moške podružnice sv. Cirila in Metoda, koje se vrši v nedeljo, 20. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne na vrtu pri „Cestnem Jožeku“ v Vrbnem po običajnem sporedu. Po zborovanju veselica s koncertom, pri katerem sodeluje mešan pevski, dva tamburaška zbora in pevski kvartet. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

Dopisi.

Iz Laškega trga. Dragi g. urednik! Mi boste že oprostili, če Vas nekaj vprašam. Ali ste začeli svoj cenjeni list „Domovina“ dva dni pozneje tiskati, kali? Ali mogoče, da zdaj, ko je kar en tir po železnici od Celja do Laškega, vlak bolj počasi vozi, ali pa mogoče naša slavna c. kr. pošta v Laškem trgu zdaj, ko ima zopet nov pečat, seveda samo nemški, za uslugo Slovincem ne more tako hitro na slov. časopise pečata pritiskati?

To se imamo samo našemu dragemu poštarju zahvaliti, ker nam je v kratkem že troje novih pečatov slovenskih, pardon, nemških naročil, no, pa tudi ne moremo zahtevati od tega gospoda dvojezičnih pečatov, ker so bili na „prusko-Kranjskem, Gorenjskem“ rojeni, tam nekje blizu Triglava; zato pa se ne more slovensčina od njih zahtevati, ker so tudi zvest pristaši in člani „Südmarkovskega društva“, ter le za to društvo vedo.

Temu gospodu je še neznano naše „Bralno društvo“, ki že skoro 30 let obstoji na Laškem, zato pa „Slov. Štajerca“ večkrat nazaj pošljejo, ker ne vedo, da „Bralno društvo“ obstoji na Laškem.

Zato pa ti, draga gorenjska para, želimo dober tek pri „Südmarkovcih“.

No, pa zdaj mogoče ni bil dragi gospod kriv, da je zadnja „Domovina“ dva dni pozneje nam in „Bralnemu društvu“ priromala v roke, najbrž laški nemčurji, ker so že mislili list zapleniti, ali pa so se nekaterih dopisov na pamet učili; če boste take dopise tiskali, gotovo boste imeli na Laškem polovico več naročnikov, ker bodo tudi nemčurji segali po njej; samo to Vas prosim, da naročnino naprej zahtevate, drugače Vas opeharijo.

Zdaj pa še nekaj, ker ste v zadnji „Domovini“ našega šefa Feigelja omenili, kako je on Slovincem priljubljen; res tako, da želimo, da bi ga kukavica prej ko slej zopet nesla nazaj tja, od koder je prišel, saj nobena vrana se ne bo zadržala za njim, upamo, da nas bo Bog uslišal.

Temu nemškemu Mihelju so Slovenci kar „windische Troteln“, le malokedar so ta gospodek tako prijazen, da bi dali slovenski stranki odgovor, ako se jih kaj v službenih urah vpraša. Temu gospodu le frankfurtarske zastave rojijo po glavi, tako so takrat po celem Štajerskem, ko je bila Schillerjeva slavnost, nemške zastave beračili, da so na tisti dan kolodvorsko poslopje kar popolnoma pokrili z močeradnimi barvami. Saj so pa tudi zato tako okinčali poslopje, da jih laški nemčurji tako molijo in čislajo, kakor so nekdanj malikovalci zlatega teleta.

Toda mi pa vprašamo „Južno železnico“, ali je tu samo za Nemce, da nam take nemčurske izzivače za uradnike pošilja, ali ne plačajo slovenski groši toliko pri vas kakor nemški, da se tako ti prevzetneži nemčurskega duha nad nami napihujejo. Ako jim slovensko besedo spregovoriš ali nasloviš vozni list slovenski, je njim nerazumljivo ter ti ga porivajo nazaj: „Wir können nicht lesen!“ Torej take kaline naj imamo v Laškem trgu na postaji, da se bodo nad nami repenčili kakor purani. ako jim rdečo marelo pokažeš; mi naravnost zahtevamo od „Južne železnice“, da se taki nemčurski kričači in izzivači odstranijo od tukaj in naj se nam dajo uradniki nepristranski ter večji slovenskega in nemškega jezika, da se bo pravično s strankami uradovalo.

To se mora doseči v kratkem, ker drugače nastopimo druge korake Slovenci na Laškem.

Gospodarstvo.

Varujmo živino pred vročino in muhami.

V poletnem času trpi goveja živina silno veliko zaradi vročine in muh. Krave nam v tem

času manj molzejo in tudi delavna živina je veliko slabša za delo. Skrbimo tedaj, da odvrčamo preobilno vročino in da varujemo živino pred nadležnimi muhami. Ob največji vročini naj bo živina v hlevu, v katerem je skrbeti za potrebno temo in hlad. Hlevi naj so v poletni vročini kolikor mogoče hladni in zračni. To je doseči le na ta način, da napravimo na pripravnih straneh zadosti okenj in da hlev stalno prezračujemo. Okna naj so odprta in naj imajo polkna ali naj se pa obsenčijo z vejami, katere je po potrebi premeniti. Čez noč naj so hlevi odprti, takisto o jutranjih in večernih urah, ko je zunaj hlad. Če je količjak prilike, naj se tudi čez noč živina zunaj pušča v ograjah. O času vročine naj se pa hlevska vrata zapirajo, da ne tišči vročina notri. Proti silno nadležnim, kri sesajočim in zaraditega zelo škodljivim muham se priporočajo različna sredstva. Pred vsem je treba snage, hladu in sence. — V snažnih in hladnih hlevih je manj muh kakor v nesnažnih in soparnih. To opazujemo tudi po naših stanovanjih. Zato pa bodi naša skrb, da so hlevi v poletnem času kar se dá zračni in da se gnoj redno kida. Stalni prepri pod stropom hleva je posebno dober, ker je muham zopern. Skrbimo pa tudi za tlakane staje, ker le v takih hlevih je snaga mogoča. Veliko vredne za pokončavanje muh so lastavice, le žal, da se jih tako malo nahaja po naših krajih. Priporoča se zaradi tega, da jih sami pokončujemo z nastavljanjem limanic in poklejenega papirja. Takisto se priporoča, da muhe lovimo s sakom, sličnim kakor se rabijo za metulje. Najboljši čas zato je večer, ko se muhe umirijo in spravijo na strop. Z drsanjem takega saka ob stropu se vjame vsepolno muh, ki naj se potope v vroči vodi. Sak za muhe bodi širok, dolg in spodaj špišast. Nadalje se priporoča mazati živino s kuhanico orehovega listja in pelina ali pa s petodstotno (5%) raztopino kreolina. Za en liter vode je treba eno navadno žlico kreolina. Dobro je tudi, da se nastavlja v odprtih posodah petodstotni formaldehid, ki preganja muhe iz hleva in čisti zrak. Tudi belenje in mazanje sten s takim formaldehidom je dobro sredstvo za preganjanje muh. Nekateri priporočajo v ta namen modro galico, kakor se rabi za škropljenje trt, drugi zopet belenje z galunom ali pa z razredčenim karbolinejem. Tudi mrčesni prašek „caherlin“ je dobro sredstvo proti muham, ako se razkadi po hlevu: živina mora biti pa med tem časom zunaj hleva, da ne pride prah v oči ali nosnice.

Lotimo se pokončevanja muh in ne trpimo, da bi nam še nadalje delale tako škodo pri živini, kakor so jo delale sedaj. Muhe so prave zajedalke pri živini, ker ji pijejo kri, zato pa v kraj z njimi!

O kapitulaciji eskadre Nebogatova.

Svečenik z oklopnjače „Nikolaj I.“, na kateri se je nahajal admiral Nebogatov za časa pomorske bitke pri Tsušimi, je ovrگل nekatere govorce, ki so se bile razširjale o revolti, ki se je baje dogodila na omenjeni oklopnjači.

Isti pripoveduje: Odkod da prihajajo govorce, da so se mornarji eskadre Nebogatova puntali, tega ne morem vedeti. Vendar zamorem zagotoviti, da so te govorce neresnične. Naši mornarji so bili vso pot zelo bojaželjni ter so oboževali svojega admirala, ki je v nasprotju z Roždestvenskim, užival veliko popularnost. Popolnoma v nasprotju s tem poslednjim se je zamoglo videti Nebogatova na vseh ladjah, katere je večkrat pregledal. Roždestvenski pa ni na potovanju nikdar obiskal nobene vojnih ladij; samo pred odhodom iz Libave je nadzoroval brodovje. Nihče ga ni poznal in še vedeli niso, kako da izgleda. Z Nebogatovom se je razgovarjal le eno uro, potem ko sta se eskadri združili. Sicer sta občevala le pismenim potom in potom pomorskih signalov.

Do pričetka bitke je bilo razpoloženje na naši eskadri izvrstno, in nikče ni slutil, da se naša nada v zmago zruši tako žalostno. Kaj se je dogodilo prvi dan bitke, je znano. Ko se je stemnilo, je prišla neka torpedovka s poveljem Roždestvenskega, naj mu sledimo v Vladivostok. To smo storili. Po noči so Japonci s svojimi torpedovkami napadli naše brodovje, kar nam je povzročilo velikih izgub.

Ko se je zdanilo, smo zagledali pred seboj japonsko eskadro, obstoječo iz 28 vojnih ladij. Naša eskadra, „Nikolaj I.“, „Orel“, „Sanjavin“ in „Apraksin“ ter „Izumrud“, ki je bil bolj v ozadju, se je postavila v bojni red, dočim so Japonci začeli streljati na 50 kablov (en kabel je 120 seznjev). Mi nismo zamogli odgovarjati na streljanje, ker so naši topovi nesli le 40 kablov daleč. Nebogatov je po poročniku Pelikanu ukazal, naj ne odgovarjamo na ogenj, Nato se je na naši vojni ladji vršil vojni svet in nakrat je bila razobešana bela zastava. Vzlic temu so Japonci streljali še dalje, bodi, da niso opazili našega znamenja, bodi, da ga niso umeli. Končno je streljanje ponehalo in približala se je japonska torpedovka, na katero se je ukrcal Nebogatov s poveljniki ladij ter se je odpeljal na japonsko admiralsko ladjo.

Ko smo videli to, se je nas vseh polastil velik nemir in začudenje, ker mi smo bili pripravljeni za boj. Čez poldrugo uro se je Nebo-

gatov povrnil, je vzel seboj svoj štab in svoje stvari in poveljništvo ladje so prevzeli Japonci. Mi smo bili skoraj vsi na krovu; mnogi so jokali, vseh se je polastil črn obup. Nebogotov je pristopil k nam silno vzbujen ter nam rekel tresočim glasom: „Jaz nisem hotel tega storiti... toda, kaj je početi... jaz sem to storil radi tega, ker sem hotel rešiti 2000 ljudi“. To je bil grozen, pretresljiv trenutek. Vsi so molčali. Nebogotov se je nato obrnil k mornarjem z opombo, naj bodo mirni in naj se ne opijejo; toda nihče ni umel, kaj da je govoril. Od neke strani je bilo slišati v odgovor močno kletev; topničar Kuraš je stal blizu mene ter je jokal kakor otrok; dva častnika, Četeruhin in Dibovski, sta poskušala pokvariti topove, toda branil jima je poveljnik, ker je bilo vse izročeno na častno besedo.

Ko je „Izumrud“ opazil našo kapitulacijo, se je naglo oddaljil; zasledovala sta ga dva japonska križarja. Nista ga dosegla; „Izumrud“ je potonil pozneje v zalivu Olga. Popolnoma nepričakovano je bila sneta bojna zastava in o tem ne morem soditi. Nekega dne bo vse pojasnjeno! Toda jaz menim, in tega mnenja so tudi drugi, ki so bili navzoči, da se s svojimi starimi ladjami in nerabljivimi topovi nismo smeli podati v boj z Japonci. Med bitko prvega dne in ob drugem spopadu z Japonci je vse to postalo jasno.

Politični pregled.

— **Avstralija** se hoče osamosvojiti in raztrgati spono, ki jo vežejo na angleški imperializem. Avstralska narodna zveza je proglasila v 33 točkah svoj program, ki je v njem poglavitna točka, da postane Avstralija neodvisna ljudovlada.

— **Nemci v južni Afriki.** Kako obširna je ustaja zamorcev v nemški južni Afriki, o tem pričajo najboljše naslednje številke: Januarja l. 1904. so imeli Nemci v tej naselbini 42 častnikov, 7 vojaških uradnikov in 772 mož z 80 konji. Poslali so v pomoč tja doli 665 častnikov, 196 vojaških uradnikov, 13.653 mož in okrog 12.000 konj. Izgube znašajo: 41 častnikov, 83 podčastnikov, 305 mož mrtvih, 53 častnikov, 109 podčastnikov in 303 mož ranjenih. Razen teh je za boleznimi umrlo 18 častnikov, 63 podčastnikov, 393 mož. Od naselbinske rezerve je mrtvih ali ranjenih 119 častnikov in vojakov. Invalidov je bilo poslanih nazaj v Evropo 415 častnikov in mož. Dosedanji stroški vojne znašajo okrog 250 milijonov mark, t. j. okrog 300 mil. kron. Število upornikov, ki imajo jako malo pušk in nobenega topa, ni znašalo nikdar 15.000 mož. — Vsi vidimo, kako zaničljivo se vedejo Nemci napram Rusom, ki ne zmorejo naenkrat 50 milijonov Japoncev, ki so v vojaškem oziru tako organizirani in hrabri, kakor noben drug narod. Nemci pa se bojujejo že nad poldrugo leto z 15.000 napol nagimi, deloma z loki in puščicami, deloma s starimi strelnimi gorjanci oboroženimi divjaki, ki nimajo nikake vojaške organizacije, nikake artilerije, pa ne morejo biti z njimi gotovi. Nazadnje jih seveda morajo zmagati; morda se bodo medtem malo odvadili baharije. — Sedaj se poroča, da se v nemški Afriki širi splošna ustaja proti Nemcem. Uprli so se doslej mirni zamorci Kileve.

— **Nemčija, slovanske in druge države.** Te dni je objavil nemški statistični urad, da je število prebivalcev nemške države že preseglo 60 milijonov. V Evropi se more kosati s to ogromno številko samo Rusija, v Ameriki Zvezne države, v Aziji pa Kitajci. Prezreti ne smemo, da je v nji najmanj 55 milijonov pravih Nemcev, ki jih veže en jezik, ena kultura. Od l. 1880. do 1890. so prirastli 4 milijoni. Od takrat pa se je domala vsakih pet let prebivalstvo pomnožilo za štiri milijone. Vsako leto se pomnoži za 700 do 800 tisoč, torej za približno poldrugi odstotek. Francozi so imeli pred vojsko leta 1870. 38 milijonov ljudi, Nemci 40 milijonov; danes imajo Francozi samo 39 milijonov, Nemci pa 60. To pomenja, da more Nemčija v slučaju vojne domala milijon več vojakov postaviti na bojišče kot Francoska. Jasno je kot beli dan, da se nemške sanje o svetovni nadvladi z vsemi silami izkušajo udeleževati. Pohlep cesarja Viljema po svetovni vladi zmaguje. Nemčija napreduje v gospodarskem oziru tako silno, da ni treba njenim sinovom nikjer drugod iskati kruha. Izseljevanja domala ne pozna. Samo ena sila je na svetu, ki more ustaviti pot modernim nemškim križarjem. Ta je v mladih slovanskih narodih. Upajmo, da rusko-japonska vojska s prepovedjo ruske države ustvari podlago za to nujno delo. Prva reč mora biti sprava Rusije s Poljaki; potem pa tesna zveza z Avstrijo in balkanskim Slovanstvom. Absolutistiška Rusija je dozdaj stregla Nemčiji in tudi od svoje strani pomagala njeni moči. Sedaj se ruši in na njenih razvalinah naj zaveje duh prave ljudske svobode, in s tem duh napredne slovanske misli.

Rusko-japonska vojna.

V Poamurju so Japonci izkrcali osmi armadni zbor. — Položaj ruske armade v Mandžuriji ni najboljši, dasi Linevič pričakuje gotove zmage. Japonci namreč obkoljujejo počasi, a varno rusko armado.

Moč japonske armade. Moč japonske armade ceni „Ruskij Invalid“ po privatnih virih na 430.000 bajonetov z 1600 topovi, brez armade generala Hazegava (na Koreji) in brez iz dveh divizij kombinovanega kora, čegar namen je še neznan. Isti viri trde, da se je zadnji čas formiralo 5 novih divizij.

Vkljub deževju in skoraj nerabnim cestam se neprestano ponavljajo spopadi na vzhodnih krilih. Iz tega je razvidno, da bi Japonci na vsak način radi zvedeli, kako daleč se razteza rusko levo krilo; nasprotno pa Rusi skrbno zapirajo vse dohode, da jim na tem krilu ne pridejo Japonci za hrbet. Na ta način se vzhodne rusko krilo neprestano podaljšuje ter je že dolgo 250 km. Usodna bi znala biti taka razdalja, ako se hipoma začne bitka v središču, ker bi ne bilo mogoče tako brž pritegniti na pomoč razprostrtih oddelkov.

Mirovna pogajanja. Japonski odposlanec Sato je izjavil, da ima malo upanja, da se bo sklenil mir. — Japonska že grozi, da bo poslala vojno brodovje v Baltičsko morje, ako Rusija ne bo hotela pritrditi mirovnim pogojem. Pogoji za mir, ki jih stavi Japonska, se bodo takoj razglasili ruski javnosti, ker s tem meni car vzbuditi navdušenje za nadaljevanje vojske. Japonska baje hoče tri in pol milijarde vojne odškodnine in odstop Sahalina. Vitte je izjavil, da je proti takim pogojem vsa Rusija, tudi revolucionarji.

Pariški listi javljajo, da je car brzojavil Witteju, da Japonskih pogojev nikakor ne sme sprejeti in da je Lineviču javil, naj izvrši svoj načrt in prične glavno bitko. Nasprotno pa ameriški listi povdarjajo, da se bo mir gotovo sklenil. Najbrž so vse vesti v raznih listih manevar, ki naj vpliva na mirovna pogajanja.

Iz Petrograda poročajo, da je ondi obsežnost japonskih zahtev jako presenetila. Sicer molče še o zahtevah, vendar se že računa s tem, da bo Rusija take zahteve odklonila in vojsko nadaljevala. Zadnje dni je bilo zopet odposlanega mnogo vojaštva v Mandžurijo.

(378) 3—3

Sprejme se mlad

trgovski pomočnik

v trgovino z mešanim blagom za špecerijski in železninski oddelek pri

Franču Varlec v Brežicah.

Loterijske številke.

Gradec, dne 12. avgusta 1905: 7, 34, 50, 33, 36,
Dunaj, „ „ „ „ 44, 21, 62, 31, 6.

Za večje

(396) 1

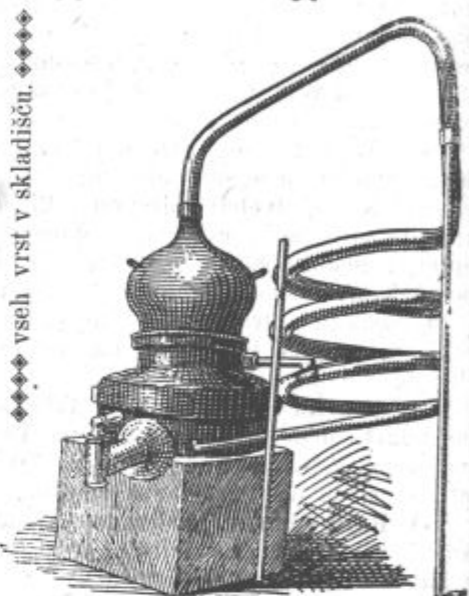
vinogradsko posestvo

med Ljutomerom in Ormožem se išče nadzornik, kateri bi bil popolnoma zmožen novo nasajene vinograde oskrbovati, ter bi obenem s svojimi ljudmi malo majerijo opravljal. Želi se torej oženiti z 3—4 delavci. Ponudbe se naj takoj dopisujejo pod **Ivanjkovci pri Ormožu 45.**

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja

vseh vrst v skladišču.

Demetriji Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu.

(238) 50-28

Dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Brežicah

(397) 2

naznanja, da je prevzel odvetniško pisarno g. dr. Gvido Srebrè v Brežicah.

Začetek poslovanja 21. t. m.

Original SINGER Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica št. 8.

(152) —36